

திருச்சபையை திருநிலைப்படுத்துதல் THE CHURCH'S ORDINATION

ஆதார வசனங்கள் : மத்தேயு 28: 16-20; லூக் 24: 36-49.

“இதோ, உலகத்தின் முடிவுபரியந்தம் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனேகூட இருக்கிறேன்” –மத்தேயு 28:20.

இப்பாடம் இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலைத்தொடர்ந்து, 40 நாட்களில் தம் பிரசங்கங்களில் தம் சபைக்கு நியமித்த ஊழியத்துக்கான பொறுப்பு அளித்தலை அல்லது அங்கீகாரத்தைப் பற்றியது.

எருசலேமுக்கு அருகிலுள்ள எம்மாலூர் கிராமத்துக்குத் தம்முடைய இரண்டு சீஷர்களோடு பிரயாணம்செய்த மாலைவேளையில், நம் போதகரின் வார்த்தைகள், முதலாவதாக நமக்குக் கிடைக்கின்றன. அதனையடுத்து இயேசு தம் சீஷர்களைப் பிரிந்து, பரலோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதற்கு சற்று முன்பு கொடுத்த பொதுவான பொறுப்பளிப்பதன் ஒரு பகுதி நமக்குக் கிடைக்கிறது.

எம்மாலூர்க்குப் பயணம் செய்ததிலிருந்தும், அதைத்தொடர்ந்து கொடுத்த தோற்றங்களிலிருந்தும் கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள், அந்தநேரத்தில் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றின அனைவருக்கும் மிகவும் விலையேறப்பெற்றதாக இருந்திருக்கவேண்டும். மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்திலும், தீர்க்கதரிசிகளின் ஆகமங்களிலும் சங்கீதங்களிலும் என்னைக்குறித்து எழுதியிருக்கிறவைகளெல்லாம் நிறைவேறவேண்டியதென்று நான் உங்களோடருந்தபோது (நான் இன்னும் மனிதனாகிய இயேசுவாக என் உயிர்த்தெழுதலின் மாறுதலை அடையமுன்பு) உங்களுக்குச் சொல்லிக் கொண்டு வந்த விசேஷங்கள் இவைகளே என்றார். அப்பொழுது வேதவாக்கியங்களை அறிந்துகொள்ளும்படி அவர்களுடைய மனதை அவர் திறந்து அவர்களை நோக்கி : எழுதியிருக்கிறபடி, கிறிஸ்து பாடுபடவும், மூன்றாம் நாளில் மரித்தோரிலிருந்தெழுந்திருக்கவும் வேண்டியதாயிருந்தது; அன்றியும் மனத்திரும்புதலும் பாவமன்னிப்பும் எருசலேம் தொடங்கிச் சகல தேசத்தாருக்கும் அவருடைய நாமத்தினாலே பிரசங்கிக்கப்படவும் வேண்டியது” –லூக் 24: 44-47 என்று கூறினார்.

குறைந்தபட்சம் ஒரு மணிநேரம் வேதாகமத்தின் விளக்கத்தை, சவிசேஷகர் சில வார்த்தைகளில் சுருக்கமாகக் கூறுகிறார். அவர்களுடைய புரிதலின் கண்களைத் திறந்த இந்த விளக்கங்கள் என்னவென்று நமக்குச் சொல்லப்படவில்லை, என்றாலும் நம்மால் யூகிக்கமுடியும். அந்த ஆண்டில் அந்த நேரத்தில் கொல்லப்பட்ட பஸ்கா ஆட்டின் முக்கியத்துவத்தை அவர் அவர்களுக்கு விளக்கி காண்பித்து –அந்த ஆட்டுக்குட்டிக்கான நிஜம் அவரே என்று காண்பித்தார். அவர் பஸ்காவின் உண்மையான முக்கியத்துவத்தை ஆசாரியர்கள் உட்பட லேவி கோத்திரத்தால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட இஸ்ரவேலின் முதற்பேறானவர்கள் நிழலில் கடந்துபோயினர். இந்த முதற்பேறானவர்களுக்கான நிஜமாக, முதற்பேறானவர்களின் சபை உள்ளது. இவர்களுடைய நாமங்கள் பரலோகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன என்ற உண்மையான முக்கியத்துவத்தை அவர்களுக்கு விளக்கினார். நிஜமான லேவியரும், ராஜாக்க ஆசாரியக் கூட்டத்தாராகப் போகின்ற இயேசுவின் பின்னடியார்கள் அனைவரும், மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் உலகை மேம்படுத்தும் பணியில் ஊழியக்காரர்களாக இருப்பார்.

நிஜமான ஒப்புரவாக்கும் நாளையும், உன்னதமான பலிகளையும் குறித்து சில ஆலோசனைகளை குரு அவர்களுக்குக் கொடுத்திருப்பார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவரே அந்த உன்னதமான பலிகளைத் துவங்கி, அவரது சீஷர்களிடத்தில் தொடர்ந்து நடைபெறும், அந்த பலிகள் முடிவடையும்போது மேசியாவின் ஆயிரவருட அரசாட்சியில் ஒப்புரவாக்கும் ஆசீர்வாதங்கள் பிரதான ஆசாரியரிடமிருந்து பூமி முழுவதும் சென்றடையும்.

வாக்களிக்கப்பட்ட உன்னதத்திலிருந்து வரும் பெலன்

நம் குருவால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட உயர்ந்த திட்டத்தின் அம்சங்கள் எதுவாயிருந்தாலும், அவருடைய மாணவர்கள் ஆழ்ந்த ஆர்வம் கொண்டிருந்தார்கள் என்ற உறுதி நமக்கு உள்ளது. தங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட எஜமானரையும், அவரது ஆலோசனைகளையும், அவரது அறிவுறுத்தல்களையும் இழந்துவிட்டோம் என்ற அவர்களுடைய துயரம் மறைந்துவிட்டது. அவை அவர்களுடைய ஆரம்ப எண்ணங்களாக இருந்தன. ஆனால் இப்போது, இந்த அறிவொளியின்மூலம், அவர்களுடைய இருதயங்கள் புத்துயிரிடும் அறிவின் உத்வேகத்தால் அனலாயின. தேவதிட்டத்தில் அவர்கள் ஒருபோதும் கனவு கண்டிராத உயரங்கள், ஆழங்கள், நீளங்கள் மற்றும் அகலங்களைக் கண்டார்கள். தேவ வாக்குத்தத்தங்களால் ஈர்க்கப்பட்ட எல்லா நம்பிக்கைகள் மற்றும் வாய்ப்புக்களை நிறைவேற்றுவதற்கு இயேசுவின் மரணம் அவசியம் என்பதை அவர்கள் கண்டார்கள். அவரோடு துன்புறுவதற்கு மட்டுமல்ல, மகிமைப்படுத்தப்படுவதற்கும் தாங்கள் பாக்கியம் பெற்றவர்கள் என்பதை அவர்கள் கண்டார்கள்.

அத்தருணத்தில், குருவின் செய்தியின் இறுதிப்பகுதி ; “என் பிதா வாக்குத்தத்தம் பண்ணினதை இதோ, நான் உங்களுக்கு அனுப்புகிறேன்” என்பதாயிருந்தது(யோவான் 24:49). கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகிய திருச்சபை, அவர்களுடைய தலையாகிய இயேசுவிடமிருந்து பரிசுத்த ஆவியைப் பெறவேண்டும் என்பதற்கு பலதரப்பட்ட முன் அடையாளங்களில் பிதா வாக்களித்திருந்தார். உதாரணமாக, இயேசுவுக்கு முன்னடையாளமாகக் குறிப்பிட்ட ஆரோனின் தலைமீது ஊற்றப்பட்ட பரிசுத்த எண்ணெய், ஆரோனின் சரீரத்தின்மீது கீழிறங்கினது, திருச்சபையை அபிஷேகம் பண்ணுவதற்கு அடையாளமாக காண்பிக்கப்பட்டது.

திருச்சபையின் தெய்வீக ஏற்றுக்கொள்ளுதலைப் பற்றிய இந்த வாக்குத்தத்தம் மிக முக்கியமானது. இது இல்லாமல் சீஷர்களுக்கு எந்த பணிநியமனமும் இல்லை, மேலும் தேவனுக்கு தூதுவர்களாகவும் முடியாது. இயேசு உண்மையில் பன்னிரண்டுபேரை அனுப்பினார். பின்னர் எழுபதுபேரை அனுப்பினார். ஆனால் அவர்கள் அவருடைய தனிப்பட்ட பிரதிநிதிகளாயிருந்தனர், அவர்களுக்கு அவரது சொந்த ஆவியை, அவரது சொந்த வல்லமையை கொடுத்திருந்தார். இதனால் அவர்கள் அற்புதங்களை நிகழ்த்தினர், பிசாசுகளைத் துரத்தினர். ஆனால் அவர்கள் ஒருபோதும் பிதாவினால் அறியப்படவில்லை. “இயேசு இன்னும் மகிமைப்படாதபடியினால் பரிசுத்த ஆவி இன்னும் அருளப்படவில்லை”(யோவா 7:39). இந்த பரிசுத்த ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்படவும், பரிசுத்த ஆவியில் அபிஷேகம் பண்ணப்படவும் அவர்கள் காத்திருக்கவேண்டியிருந்தது. இது மட்டுமே அவர்களை தெய்வீக சேவைக்கு – தேவனின் தூதுவர்களாகவும், பிரதிநிதிகளாகவும் இருப்பதற்கு ஊக்குவிக்கவோ அல்லது தகுதிப்படுத்தவோ முடியும்.

“இதோ நான் எப்பொழுதும் உங்களுடன் இருக்கிறேன்”

காத்தருடைய செய்தியை அறிவிக்கும்படி அவரது சீஷர்களுக்குக் கொடுத்த பணி நியமனமும், அவர்களுக்கு அளித்த இறுதி ஆசீர்வாதமும் நமக்கு அதிக ஆர்வத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இது மத்தேயுவின் சுவிசேஷத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. அவர் நியமித்ததன் மூலம் பதினோருவரும் கலிலேயாவில் உள்ள மலையில் அவரை சந்தித்தனர். சில கணங்கள் மட்டுமே அவர் அவர்களுக்குத் தோன்றினார். அவர்கள் தொழுதுகொண்டனர், சிலர் முழுமையாக நம்பினர், மற்றவர்கள் தயங்கினர். அப்படி சந்தேகப்படுகிறவர்களை நம்பவைப்பதற்காக இயேசு நாற்பது நாட்கள் தங்கியிருந்தார். பதினோருபேரையும் நம்பவைக்கும் வேலையை அவர் முழுமையாக நிறைவேற்றினார் என்பதில் நாங்கள் உறுதியாயிருக்கிறோம். ஏனென்றால் பெந்தெகொஸ்தே நாளின் ஆசீர்வாதத்திற்காக மேல்அறையில் காத்திருந்த அவர்கள் அனைவரும் ஒரே இருதயத்துடனும், ஒரே மனதுடனும் இருந்தனர்.

இயேசு அவர்களுக்கு அருகாமையில் வந்து, பரலோகக் காரியங்கள் மற்றும் பூலோகக் காரியங்களில் அவருக்கு முழு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டதாக அறிவித்தார். இதை அவர்கள் உணரமுடியாவிட்டால் உலகத்திற்கு முன்பாக அவரை முறையாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவது அவர்களுக்கு சாத்தியமில்லாதிருக்கும். அவருடைய பூமிக்குரிய ஊழியத்தின்போது அவர் இந்த வல்லமையையும், அதிகாரத்தையும் அடைந்திருக்கவில்லை. அவர் அப்பொழுது தம் விசுவாசத்தின் உண்மைத்தன்மையைப் பொருத்தவரை, மரணபரியந்தம் சிலுவையின் மரணபரியந்தமும் சோதனையில் இருந்தார். ஆனால் அவருடைய உண்மைத்தன்மையை அவர் நிரூபித்தபிறகு, பிதா அவரை மரித்தோரிலிருந்து மகிமையின் முழு வல்லமைக்கு எழுப்பினார். இவ்வாறு வல்லமையுடன் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டதன்மூலம், அவர் தேவகுமாரன் என்று அறிவிக்கப்பட்டார். அவர் இனி மனித வரம்புகளுக்குட்பட்டவராகவோ, அல்லது மரண உடன்படிக்கையின் வரம்புகளுக்குட்பட்டவராகவோ இல்லை என்பதை தம் சீஷர்கள் அறியவேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். அந்தவேலையை அவர் முடித்திருந்தார். ஆசீர்வாதங்களுக்குள் வெகுமதிக்குள் அவர் நுழைந்திருந்தார். அவர் மாற்றத்தை அடைந்திருந்து, இப்பொழுது பூமிக்குரிய காரியங்களில் மட்டுமல்ல, பரலோகக் காரியங்களைப் பொருத்தவரையிலும் அனைத்து அதிகாரத்தையும் பெற்றிருக்கிறார்.

பரலோகத்திலுள்ளவைகளும், பூலோகத்திலுள்ளவைகளும் அவரை வணங்குவார்கள் என்று தீர்க்கதரிசனம் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த தீர்க்கதரிசனம் விரைவில் நிறைவேறத்தொடங்கும் நிலைக்கு அவர் நுழைந்தார். அவர் உன்னதங்களுக்கு ஏறிச்சென்று, அங்கு தேவதூதர்கள் அனைவரும் அவரை வணங்கி, பிதாவால் உயர்த்தப்பட்ட ஒருவராக அவருக்கு செவிசாய்த்தனர். பூமியிலுள்ள அனைவரும் அவரை வணங்கவேண்டும் என்ற வாக்குத்தத்தத்தின் பிற்பகுதி இன்னும் நிறைவேறவில்லை. அத்தகைய அங்கீகாரத்திற்கான நேரம் அவருடைய ஆயிரமாண்டு மேசியானிய ராஜ்யத்தின்போது இருக்கும். இப்போது தேவகுமாரனாக, இயேசுவைப்பற்றிய உண்மையான அறிவுக்கு வரும் அனைவரும், பிதாவின் பிரதிநிதியாக அவருக்கு முன்பாக மகிழ்ச்சியோடு மண்டியிட்டு வணங்குகிறார்கள். அவ்வாறே உலகமும் ஒரேபேறானவரை மகிழ்ச்சியோடு அங்கீகரித்து, அவருக்கு கீழ்ப்படிதலை காண்பிக்கும்.

இறுதியில் ஒவ்வொரு முழங்காலும் முடங்கும், ஒவ்வொரு நாவும் அறிக்கையிடும். ஏனெனில் தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி, மகிமைப்படுத்தப்பட்ட தேவகுமாரனை அவ்வேளையில் ஏற்கத் தவறுவோர் அனைவரும் தேவ தயவையும் தேவ ஆசீர்வாதங்களையும் கூடுதலாகப் பெறத் தகுதியற்றவர்களாக கருதப்பட்டு, அழிக்கப்படுவார்கள். ஏனெனில் விழுந்துபோன மனித சந்ததிக்கென வடிவமைத்துள்ள எல்லா ஆசீர்வாதங்களையும் கிறிஸ்துவினமீது பொழிந்தருளியிருக்கிறார்.

“நீங்கள் புறப்பட்டுப்போய், போதியங்கள்”

இதோ அந்த பணிநியமனம், இது முதன்மையாக பதினோரு அப்போஸ்தலர்களுக்குரியது, பின்னர் அதில், யூதாளின் இடத்தைப் பிடித்த பரிசுத்த பவுலும் அடங்குவார். இவர், “மகா பிரதான அப்போஸ்தலரிலும்... ஒன்றிலும் குறைவுள்ளவரல்ல” (2கொரிந் 11:5). அப்போஸ்தலர்கள் மட்டுமே உலகில் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து மற்றும் அவரது சபைக்கு நாவுகளாக இருக்கும்படி அங்கீகாரம் பெற்றனர். அந்த 12பேரின் வாரிசுகளாக இருப்பவர்கள் அப்போஸ்தல பிஷ்புகள் என்று நமக்கு கூறப்பட்டவை அனைத்தும் பொய்யானவை, வேத ஆதாரமற்றவை. அப்போஸ்தலர்களுக்கு எந்த வாரிசுகளும் இல்லை. அவர்கள் இன்னும் நம்முடன் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலம் நம் குருவின் செய்தி புதிய ஏற்பாட்டில் நமக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; அவைகளில் ஒன்று, தேவனுடைய மனுஷன் தேறினவனாக இருக்க தேவ வசனம் போதுமானது (2தீமோ3:16,17) என்று எழுதியிருக்கிறது. அப்போஸ்தலர்களுக்கு சபையைத் துவங்கும் மகத்தானவேலை வழங்கப்பட்டது. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பெற்ற வல்லமையால் அவர்கள் தரிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

ஆனால் சபைக்கு தம்முடைய நாவுகளாக இருக்கும்படி இயேசு தம் பன்னிரண்டு சீஷர்களை நியமித்திருந்து, பூமியில் அவர்கள் கட்டுவது எதுவோ அவை பரலோகத்திலும் கட்டப்பட்டிருக்கும், பூமியில் அவர்கள் கட்டாதது எதுவோ, பரலோகத்திலும் அது கட்டப்படாது என்று வாக்களிக்கப்பட்டதை நாம் அறிவோம். என்றாலும், திருச்சபையின் ஒவ்வொரு அங்கமும் அவரது பிரதிநிதியாக இருக்கவேண்டும் என்றும், ஒவ்வொருவரும் அவரவர் வாய்ப்பு மற்றும் திறனுக்கேற்ப சுவிசேஷ செய்தியை அறிவிப்பதில் பங்குபெறலாம் என்றும் கர்த்தர் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். யார் ஆவியின் ஜெநிப்பிக்குதலையும், அபிஷேகத்தையும் பெற்றுக்கொண்ட எவரும் ஏசாயா 61:1-3இன் கூற்றுப்படி, தலையாகிய இயேசுவின் அபிஷேகத்தின்கீழ் அவர் கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கமாக சேர்க்கப்படுகிறார்.

“கர்த்தராகிய தேவனுடைய ஆவி என்மேல் இருக்கிறது.. சிறுமைப்பட்டவர்களுக்கு சுவிசேஷத்தை அறிவிக்க கர்த்தர் என்னை அபிஷேகம் பண்ணினார். இருதயம் நொறுங்குண்டவர்களுக்கு காயங்கட்டுதலைக் கூறவும் அவர் என்னை அனுப்பினார்” என்று நாம் வாசிக்கிறோம். பரிசுத்த ஆவியைப் பெறும் ஒவ்வொருவரும் இவ்வாறு திருநிலைப்படுத்தப்பட்டு அல்லது அங்கீகாரம் பெற்று, அவரவர் வாய்ப்புக்கேற்ப அல்லது சூழ்நிலைகளின் வரம்புக்கேற்ப பிரசங்கிக்கவேண்டும். அப்போஸ்தலரின் ஒரு வரம்பு என்னவென்றால், சகோதரிகள் வெளிப்படையாக கற்பிக்கக்கூடாது(1தீமோ2:12). இருப்பினும் அனைவருக்கும் ஏராளமான வாய்ப்புக்கள் உள்ளன.

ஆகையால், தேவனுடைய செய்தியைப் பிரசங்கிக்கவோ அல்லது கற்பிக்கவோ நியமிக்கப்பட்டவர்கள் அல்லது அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்கள் என்று தங்களைத்தாங்களே அறிவித்துக்கொள்ளும் மதகுருமார்களின் ஏற்பாட்டில் ஒரு பெரிய தவறு நடந்திருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. இயேசுவும் அப்போஸ்தலர்களும் மதகுரு வகுப்பார் அல்லது பாமர ஜன வகுப்பார் பற்றி எதுவும் அறிந்திருக்கவில்லை. மாறாக, “கிறிஸ்து ஒருவரே உங்களுக்குப் போதகராயிருக்கிறார், நீங்கள் எல்லாரும் சகோதரராயிருக்கிறீர்கள்” என்று கர்த்தர் அறிவிக்கிறார்(மத்23:8). மேலும் குருவும் அவரது பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களும், குறிப்பாக தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களிடையே ஒரு பிரபுத்துவம் அணுகுகிற எதையும், குருமார் வகுப்பார் போன்ற எதையும் தடைசெய்தனர்.

சபைக்கு பணிநியமனம்

“ஆகையால் நீங்கள் புறப்பட்டு, சகல ஜாதிகளையும் சீஷராக்குங்கள்” என்பதே கொடுக்கப்பட்ட செய்தி. தேசங்களை சீஷராக்குவது பொறுப்பல்ல, மாறாக வேறு இடங்களில் கூறப்பட்டுள்ளபடி, யார் மனதார கிறிஸ்துவின் சீஷராக விரும்புகிறார்களோ, அவர்கள் ஐஸ்வரியவான்களாகவோ ஏழைகளாகவோ, கற்றவர்களாகவோ, அல்லது படிப்பறிவில்லாதவராகவோ, உயர்ந்தவர்களாகவோ, தாழ்ந்தவர்களாகவோ இருந்தாலும், அவர்களை எல்லா தேசங்களிலிருந்தும் ஒன்றுசேர்ப்பதே இந்தப் பொறுப்பு. கிறிஸ்துவின் சீஷன் என்பவர் அவரை பின்பற்றுபவர், கற்றுக்கொள்பவர், அவரை நகலெடுப்பவர். இயேசு இந்த சீஷத்துவத்தை வரையறுத்து; “ஒருவன் என்னைப் பின்பற்றிவர விரும்பினால் (என் சீஷனாயிருப்பதற்கு) அவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து(தன்னை பிரித்தெடுத்து, தன்னை புறக்கணித்து, அவனது தாலந்து, அவனது சித்தம், அவனது செல்வம், அவனுடைய எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு –சீஷத்துவமே முதலாவது), தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு, என்னைப் பின்பற்றக்கூடவன்” என்று கூறுகிறார்(மத்16:24).

கிறிஸ்துவின் உண்மைப் பின்னடியார்கள் அனைவரும், உண்மை சீஷர்கள் அனைவரும், கர்த்தர் தன்னை நடத்தும் கடினமான பாதையைக் கண்டுபிடிப்பார்கள், இதில் அவர்களுடைய சொந்த சித்தங்கள் தொடர்ந்து எதிர்க்கப்படவேண்டும், தொடர்ந்து கடக்கப்படவேண்டும், இவ்வழியில் அவர்கள் மாம்சத்தின்படி தொடர்ந்து சிரமப்படுவார்கள் என்பதே இதன் அறிவிப்பு. இருப்பினும், “நான் எங்கே இருக்கிறேனோ(பரலோகத்திலோ அல்லது ராஜ்யத்தின் மகிமையிலோ), அங்கே என் ஊழியக்காரனும் இருப்பான்” என்பதே இறுதியான வாக்குத்தத்தம்.

கிறிஸ்துவின் திருச்சபை, ஞானஸ்நானத்தின்போது தண்ணீரில் மூழ்குவதை உலகிற்கு மரித்தலுக்கும், சுயத்துக்கு மரித்தலுக்கும் அடையாளமாக இருப்பதையும், தண்ணீரிலிருந்து மேலெழுவது கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களாக புதிதான ஜீவியத்திற்கு எழுவது என்று முறையாக அறிந்திருந்தாலும், தண்ணீர் ஞானஸ்நானம் என்பது உண்மைக்கான ஒரு சித்திரம் மட்டுமே. எனவே இங்கு நமது பணி, தண்ணீர் ஞானஸ்நானம் அல்ல, ஆனால் பிதாவின் நாமத்திலும் குமாரனின் நாமத்திலும் பரிசுத்தஆவிக்குள்ளான ஞானஸ்நானமே என்று கூறப்படுகிறது. “நாமத்திற்குள்” என்பது, இணக்கத்திற்குள், ஐக்கியத்திற்குள் இருப்பதை குறிக்கிறது. கிறிஸ்துவின் சீஷர்கள் அனைவரும் நீதிக்காய் நிற்பதாக, பிதாவின் நாமத்தை அங்கீகரிக்கவேண்டும், மேலும் அவர்கள் அவருடைய நாமத்தை பிரதிநிதித்துவம்-படுத்துவதோடுகூட, மற்ற எல்லாக் கொள்கைகளுக்கும் மரித்து, நீதி நியாயம், சத்தியம் என்ற அந்த நாமத்திற்குள் முழுமையாக மூழ்கவேண்டும்.

லுத்தரர்கள் அல்லது வெஸ்லியன்கள் அல்லது கால்வினிஸ்டுகள் அல்லது ரோமன் கத்தோலிக்கர்கள் அல்லது ஆங்கிலிகன் கத்தோலிக்கர்கள் அல்லது கிரேக்க கத்தோலிக்கர்கள் போன்ற சபைகளின் பெயர்கள்போன்ற அனைத்துப் பெயர்களையும் புறக்கணித்து, இவர்கள் கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் முழுமையாக மூழ்கி, அவருடைய நாமத்தை அங்கீகரித்து, அவருடைய அங்கங்களாக, அவருடைய சரீரமாக, அவருடைய திருச்சபையாக இருக்கவேண்டும். மேலும் அவர்களுடைய சொந்த ஆவி, அவர்களுடைய சொந்த சித்தங்களுக்கு மரித்திருந்து, பரிசுத்தஆவியிலும் பரிசுத்தஆவியின் அங்கீகாரத்திலும் மூழ்கவேண்டும் – அவர்களுடைய சொந்த நோக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் மற்றும் வருங்கால வாய்ப்புக்கள் புறக்கணிக்கப்படவேண்டும். தேவனுடைய பரிசுத்த சித்தம், தேவனுடைய சிந்தை, தேவனுடைய பரிசுத்த நோக்கமே அவர்களின் விருப்பமாகவும் நோக்கமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு நம் செய்தியை, கேட்கிறதற்குக் காதுள்ள எல்லா தேசத்து ஜனங்களையும் நோக்கியே நமது பணிநியமனம் இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். அவர்களை சீஷராக்கி, பிதா குமாரனின் நாமத்தில் பரிசுத்தஆவியில் மூழ்கச்செய்ய வேண்டும். இயேசு கட்டளையிடும் எல்லாவற்றையும் கடைப்பிடிக்க அவர்களுக்கு நாம் கற்பிக்கவேண்டும். இதுவே நம் அதிகாரத்தின் அளவு. நாம் மனித அமைப்புக்களை ஒழுங்கமைக்கவோ, அவற்றை ராஜ்யங்கள், திருச்சபைகள் அல்லது பிற பெயர்களில் அழைக்கவோ கூடாது. இயேசுவின் சீஷர்களைத் தயார்ப்படுத்துவதும், தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படி விருப்பத்தையும் செய்கையையும் அவர்களில் உருவாக்குகிற தேவனோடு இணைந்து செயல்படவும் மாத்திரமே நாம் இருக்கிறோம்.

“உலகத்தின் முடிவுபரியந்தம்..”

“இதோ, உலகத்தின் முடிவுபரியந்தம் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனேகூட இருக்கிறேன்”. உலகம் முடிவுக்கு வரப்போகிறது என்பதை அவருடைய வார்த்தைகள் குறிப்பிடுவதை புரிந்துகொள்ளமுடிகிறது. அதேசமயம், கிரேக்கமொழியின்படி, இந்த சுவிசேஷயுகத்தில் கிறிஸ்துவின் போதுமான எண்ணிக்கையிலான சீஷர்களை, உண்மையாக அவருடையவர்களாயிருப்போரை கூட்டிசேர்க்கும் தெய்வீக நோக்கத்தின் பணி நிறைவேறும்வரை, ராஜரீக ஆசாரியக்கூட்டத்தாராகிய, கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியின் சரியான எண்ணிக்கை நிறைவடைந்து, மகிமையடையும்வரை சத்தியத்துக்குக் கீழ்ப்படிவதன்மூலம் சுவிசேஷசெய்தி, பரிசுத்தமாகுதலை நிறைவேற்றிமுடிக்கும்வரை, இந்த யுகமுடிவுவரை அவர் தம் ஜனத்தோடே இருப்பார் என்பதாகும். பின்பு யுகத்தின் முடிவு சம்பவிக்கும். அப்பொழுது தம் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டோரை கூட்டிசேர்க்க நம் குரு தாமே வந்திருந்து, தம்மோடுகூட அவர்களை மகிமைப்படுத்தவும், பின்பு, தெரிந்தெடுக்கப்படாத உலக மனுக்குலத்தை ஆசீர்வதிக்க அவரது ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பார்.
